

простолюдни и тѣрски рѣчи, за да та дѣла
лѣсна да мѡжишь совершѣннѡ да разумѣишь
сичко щото читѣшь, дѣто то щета ползова
да мѡжишь да еѡ спомѡгашь щогѡдѡ кога
читѣшь и други кнѣги, дорѡ да даде Богѡ
да излѣзи на свѣтъ и единѡ Богѡтъ Лек-
сикѡнѡ Славено-Болгарскѣй, чи тогѡсѡ лѣснѡ
ще мѡжишь да прочѣташь еѡка Славѣнска
кнѣга.

Изѡ сѡсѡ надежда чи тоѣзи мѡятѡ
трѡдѡ нещѣ бы безполѣзенѡ въ народѡтъ,
сѡсѡ вѣселѡ дѡхѡ воспрѣмамѡ Отнынѣ нѡтѡ-
такѡ да жѣртвовамѡ себеси въ ползѡ народѡ
чрезѡ книгоизданѣе, въ коѣто ще ма воз-
смѣли благонадежното прѣятѣе на мѡйтѣ
трѡдовѣ въ народѡтъ,

1836 лѣто Іанѡарѣѡ 5. дѣнь Пѣща.

Перевѡдчикѡтъ

Инастѡсѣй Стоѡновичѣ
Кипилѡвскѣй изѡ Отѣчества
Казѡнѡ въ Болгарѣи.